

Vær velkommen, Herrens år,
og velkommen herhid!
Julenat, da vor Herre blev fød,
da tændte sig lyset i mørkets skød!
Velkommen, nytår, og velkommen her!

Vær velkommen, Herrens år,
og velkommen herhid!
Påskemorgen, da Herren opstod,
da livstræet fæsted i graven rod!
Velkommen, nytår, og velkommen her!

Vær velkommen, Herrens år,
Og velkommen herhid!
Pinsedag, da Guds Ånd kom hened,
Da nedsteg Guds kraft til vor skrøbelighed!
Velkommen, nytår, og velkommen her!

Vær velkommen, Herrens år,
Og velkommen herhid!
Herrens år med vor Guds velbehag
Nu bringer os glæde hver Herrens dag!
Velkommen, nytår, og velkommen her!

(Grundtvig/Berggren)

Blomstre som en rosegård
skal de øde vange,
blomstre i et gyldenår
under fuglesange!
Mødes skal i stråledans
Libanons og Karmels glans,
Sarons yndigheder!

Ryste mer ej noget knæ,
ingens hænder synke,
skyde hvert udgået træ,
glatte sig hver rynke,
rejse sig det faldne mod,
rinde let uroligt blod,
frygt og sorg forsvinde!

Ære med vor høje drot,
med hans Ånd tillige!
Sammen gør de alting godt
i vort Himmerige;
døve, selv på gravsens bred,
øren får at høre med,
stummes læber sjunge!

Højt bebude gyldenår
glade nytårssange:
”Blomstre som en rosegård
skal de øde vange,
mødes skal i stråledans
Libanons og Karmels glans,
Sarons yndigheder!”

(Grundtvig/Hartmann)

Dejlig er jorden,
prægtig er Guds himmel!
Skøn er sjælenes pilgrimsgang!
Gennem de favre riger på jorden
går vi til Paradis med sang.

Tider skal komme,
tider skal henrulle,
slægt skal følge slægters gang;
aldrig forstummer tonen fra Himlen
i sjælens glade pilgrimssang.

Englene sang den
først for markens hyrder;
skønt fra sjæl til sjæl det lød:
Fred over jorden! Menneske, fryd dig,
os er en evig Frelser fød!

(Ingemann/schlesisk mel.)

